

Előfizetési árak:

Házhoz hordással vagy postán küldve:

Egész évre . . 14 ft — kr
Félévre . . . 7 » — »
Negyedévre . . 3 » 50 »
Egy hónapra . . 1 » 20 »
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

Endrényi Testvérek könyvkereskedése Szege, hová az előfizetések a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

SZEGEDI HIRADÓ

POLITIKAI NAPILAP

Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnep után is.

Szerkesztői iroda:

Klauzál-tér, Karász-ház 1. emelet, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intéendő.

Bermentetlen levelek nem fogadtnak el.

Kéziratok nem adnak vissza.

Hirdetéseket

és nyílttéri közleményeket a kiadóhivatali mérsékelt áron vessz föl.

Zajos utcák.

Szege, augusztus 6.

Nem a harangzúgás, ünneplő diszbe öltözött nép nyüzsgő tolongása, a mélységes nyári éjszaka óriási csöndjét fölverő vidám hejehuja érdekli a város élettünetekinek objektív megfigyelőjét a tegnapi történetéből, hanem az az egynehány kurta, de ékesen szóló szám, melyek ennek az évenként megújuló népvándorlásnak reális értéket megbecslik.

Átlagos, mérsékelt számításával 20 ezer főre tehető a Szegeen most megfordult bucsus idegenek létszáma.

Ha már most a két napos itt tartózkodás, az elkerülhetetlenül szokásos bucsufia-vétel költségét fejtenk azt hisszük, nem túlzott hozzávetéssel csak három forintban állapítjuk meg: akkor is ez a bucsu hatva ezer forintnyi tekintélyes többletet képvisel Szege forgalmának statisztikájában.

Ez a forgalmi statisztika rendszerint sokkal apróbb számokkal dolgozik, semhogy ne kellene örömmel konstataciónk száraz adatainak illetően hirtelen fölhizakodását.

Persze az a baj, hogy ez mindössze egy nap van így egy esztendőben.

Meglátszik, hogy Szege összes szépségei, nagyvárosi javai között legtöbb vonzerővel az az igénytelen, régi madonnap bir ott, Mátyás hajdanta ragyogó királyi templomában.

Néptömegek megmozdulásának két formája divatos nálunk száz meg száz év óta.

Egyik inkább szellemi, a másik inkább anyagi célzatu: a bucsu és a vásár.

Vásáraink sok mindenféle oknál fogva annyira elvesztették vonzó erejüket, hogy alig érdemes őket, már t. i. a belső, u. n. kirakodó vásárt megtartani.

Egy-egy gyéren látogatott, országos vásár vajmi keveset lendít a szegedi kereskedelmén s ami forgalom volna, még azt is megrontja a boltbér, adó nélkül dolgozó országjáró kalmárok aránytalan versenye.

Szemmel látjuk egy hét óta, alig érezni a város életében, hogy itt van a legnagyobb szegedi vásár, s azt hisszük, maguk a szegedi kereskedők és iparosok sem valami tulságos elragadtatással nyilatkoznának, ha megkérdeznék őket, ennek a hétnek üzleti eredményei felől.

Am a vásár konkurrensa a bucsu, ugy látszik soha sem mulja divatját.

A fölvirágozott ekhós szekerek családias költészete, a lengő szűz Máriás zászlók, tikkasztó kánikulában verejtékező zengett egyhangú zsolozsmák varázsa diadalmasan daczol a villám századának profán rohanásával.

A nép, legkivált a termő, hűséges anyaföld egyszerű népe megmozdul és sok-sok mérföldet ró meg fáradatlanul a poros országutból, csak-hogy végre elérkezék ahhoz a kiszemelt, nemzedékek hite által megszentelt forráshoz, melyből az otthoninál erőteljesebben bugyog föl a lelki megépülés, szívbéli megnyugvás kristályvize.

Ez a forrás nem esik v á m alá, hanem ha nem önkényt, kiki a maga szántából.

Ez a nap legalább évente egyszer behozza Szege, aminek makacs, idegenkedő távolmaradása okozza jóregerő, mostani vérszegénységünket, a vidéket.

Hanem a vidék intelligenciáját még ez sem csábítja közénk.

Pedig ha ennek a tömeges, állandó járta-kezte tenné zajossá különben oly csöndes utcáinkat, akkor nem három forintjával kellene fölbecslenünk a vendégek forgalmi értékét.

Igy is azonban a bucsu statisztikájának vizsgálása közben önkényt szembe ötlök az a természetes kérdés: mért is eresztjük el egy nap alatt az ide özőnlő néptengert?

Talán ideje volna már hatóságoknak, közönségnek arról gondoskodnia, hogy ezt a sok sok ezer idegent egy két nappal tovább Szege, tartóztassa.

Pénzt ér, jelentékeny, a társadalom sok rétegében elszórt tőkét képvisel az a nap, melyet huszezer vendég elkölt egy városban.

Mért nem lehetne ezt a vendégeskedést vonzó népiünnepé, oleső látványosságok rendezésével akár csak egy nappal is meghosszabítani?

Szege, nek ez a bucsu ugy is fogadalmi ünnepe, hát mért ne vegyen benne okosan részt maga Szege is?

A számítás tiszta, itt csupán nyereségre lehet dolgozni.

Nem vagyunk elég gazdagok ahhoz, hogy az ilyen apró, de eredményükben hatalmasá válható eszközöket lenézőleg mellőzzük: mikor arról van szó, hogy a városnak a szemgyönyörködtető mozgalmas látványon túl valami megfogható, reális jót is hozzanak ezek az évente egyszer zajos utcák.

A pánszláv püspök. Baltik Frigyesről, a pánszláv hírből álló új lutheranus püspökről írja a következő érdekes közleményt az E—s.

„A „Tót Kriván” aljában Liptószentmiklóson ev. püspök beiktatásra készülnek. A magyarajku lutheránus reménye nem teljesült, a korona nem gyakorolta legfőbb felügyeleti jogát, a választásnál elkövetett visszaélések daczára nem akadályozza meg püspökké való avatását annak, akit a magyar párt leverésével azok választottak meg, akiknek táborában ott vannak a notorius pánszlávok. Liptószentmiklóson tartanak attól, hogy a püspök folavataási ünneptől távolmaradnak az ellenpártiak. Híre jött ott, hogy Prónay Desző báró az egyetemes felügyelő és Zelenka Pál a tiszai ev. püspök el fognak maradni a beiktatástól. Bár az egyházi rendezet nem kívánja meg, hogy a püspök folavataást püspök végezze, mint értesülünk — Baltik mégis el van határozva arra, hogy ez az elmaradással való demonstráció az ő püspöksége ellen megtörténék, nem fogja magát esperessel folavattatni, hanem leköszön.

Egyik munkatársunk előtt az udvarhoz igen közel álló s magasarangu férfiú — bizalmas beszélgetés közben így nyilatkozott Baltikról:

Daluk Frigyes úgy, mint ennek csatládját meglehetősen ismertem egykor — Hontmegyéből. Ez a képzett, higgadt, komoly megfontolással ember azt a benyomást tette rám, hogy magatartásával, mi miatt pánszláv törekvéseket tulajdonítottak neki, egyszerűen azon elemeket iparkodott megnyerni, a melyek a dunáninneni evangélikus egyházkerületben tulsúlyban vannak s ezért a püspökválasztásnál is képesek kicsikarni maguknak a győzedelmet. Egyébiránt nem lehetetlen az, hogy Baltik püspök — elérve célját — most már hálából is eleget tesz ama párt várakozásainak, amely őt a püspöki székbe emelte, s amelyet közönségesen „pánszlávok” czímen emlegetnek a lakok. De azt nem hiszem róla, hogy ebben az esetben nyíltan merjen föllépni. Sokkal ravaszabb, előrelátóbb, hogyse nem tudná magának előre elképzelni a következményeket s egyszersmind sokkal kevésbé bátor és állásat kockáztató ember, semhogy a pánszláv lobogó kibontására és annak nyilvános támogatására vagy éppen hordozására — a következmények ismerete mellett — vállalkozhatnék. Engem mindenesetre meglepett az a hír, hogy őt nem a hazafias párt vagy a választóknak vegyes többsége, hanem a pánszláv törekvésekkel gyanúsított párt vitte keresztül a választáson; mert azt, hogy a pánszlávokkal egy követ fújon — soha föl nem tudtam volna tenni róla. Jellemét ismerve, határozottan merem állítani, hogy abban az esetben, ha ő jó hazafi; kétségtelen jelét adja ennek, mihelyt csak a körülmények alkalmat nyújtanak neki erre; de ha lelkeben, meggyőződésében igazán pánszláv: ekkor beiktatása után nem sokára oly veszedelmes emberré válik a magyar államesszmére nézve, a milyen az egységes szláv birodalomról álmódózó földvidéki pánszláv tábornak egyetlenege tagja sincs több és egyhamar nem is lesz kivüle. Rézszerű szeretem binni, hogy Baltik megmarad annak a Baltiknak, akit én ismerem benne s aki ellen bizony alig lehet ki-

fogása a legjobb hazáinak is. Ezt hiszi a korona s ha hitében nem csalatkozik: örömmel és bizalommal fogja szankcionálni a választást.

Havi bucsu.

Szeged, augusztus 6.

I.

Havi boldogasszony.

Minden országos, vagy legalább is nagyobb bucsujáráshelynek meg van a maga ritka eseménye, vagy szent ereklyéje, amelyet az egyszerű észjárású nép másképp meg nem érthetvén, természetfölötti kinyilatkoztatásoknak tart, vagy csodátév, gyógyerejű tulajdonságokkal ruház föl. Ilyen Szegednek az ősi, tarka karniofizérel körülfönt szent kép, ami a századok óta fennálló Mátyás-templom főoltárát díszíti.

A Havi-Boldogasszony képéhez a misztikus történetek, titokzatos csodák egész sorát fűzi a jámbor néphiedelem, s a már-már 400 éves csodatevő festményhez minden évben tömegesen elzarándokoltak az áhítoos hívők ezernyi serege az ország, főleg a délvidék minden részéből.

Augusztus 5-ike a kép által ábrázolt Szűz Anyának, a Havi-Boldogasszony emlékének van szentelve Szegeden. Egy dicső magyar király készítette fogadalomként az ősi képet, melyet, ahogy a legenda szól, még az a tűz is megkímélt, mely századok előtt elhamvasztotta az egész templomot. Az Alföld legnépszerűbb vallásos ereklyéje, melynek számolyához már a török hódoltság óta vándorol a bugyó katolikusok egész néparada. Mértfoldekről eljön a csodatevő Istenasszony képéhez az ájtatos nép, hogy legalább egy misét áthallgasson, egy olvasót lemorzsolhasson a jószágos Szűz Anya lábainál. Az aztán az ő véghetetlen kegyelmével közbenjár a bűnös emberért az örök kegyelem kifogyhatatlan forrásánál s megtisztulva, lelkiükben megnyugodva, bocsátja szét ismét békés otthonukba a hozzá zarándoklókat.

Ez a lelki vigasz a legnagyobb gyönyörűség az ezernyi egyszerű népek, amely

bünei öntudatában benne, a bucsujárás által kiállott vezekléstől, penitenciától várja belső nyugalmát.

A Szűz Anya tegnapi ünnepén, aug. 5-én árasztja szét kegyelmét a hívekre a Mátyás-templom ősi falai közt, s erre a napra évről-évre folkeresik a hívők ezre az alsóvárosi barátok komor, csöndes rendházát, melyben az egyház szolgáló fáradságot nem ismervé, osztják ki e napon az ájtatos népek a lelki vigasztalást.

Néppel, egyházzal együtt ünnepel aug. 5-én a hullámsírhóból feltámadt, megfődött Szeged város is, mely az árvíz-katasztrófából újjaszületését már évek óta együtt ünnepli meg Havi-Boldogasszony szent napjával.

II.

A bucsusok érkezése.

Két napig özönlött be Szeged minden kapuján a bucsu napjára a legmesszibb vidékekről idefáradt emberáradat. Tarka-szinű, Mária-képes lobogók alatt, folkoszorozott, megszalagzott feszesletek után Dorosma, Tápé, Horgos, Kistelek, Algyő, Majsa, Pusztapéter, Földeák, Martonos, Ludas, Csongrád, Szentés, Szabadka, Zenta, Ó-Kanizsa, Zombor, Szőreg, Makó, Félégháza katolikus egyházai százzal küldték fárasztó gyalogutra jámbor hívőiket a szegedi nagy bucsura; Vásárhely, Kecskemét, Szolnok, Jászberény, sőt még Salgó-Tarján s Pásztó is népes bucsus csapatokat szolgáltatott Szeged tegnapi ünnepi forgalmához, mely szakértők állítása szerint jóval fölülmulta a tavalyi bucsút, pedig azon 22 ezer vidékiek meggyűlte egybe az alsóvárosban.

Még nagyobb számmal vett részt a bucsun Szegednek katolikus népe, főleg a tanyai részekről.

Az idei jó aratás, az olcsó zóna, meg a kényelmes vízi közlekedés nagyban hozzájárultak a tegnapi havi bucsu ritka látogatottságához. A magyar és osztrák-magyar

parancsokat kért és összes czimeit aláírta a táviraton.

Aztán visszatért hadseregéhez, kivett a zsebéből tíz frankot, mondván:

— Ime barátaim, egyetek és igyatok. Csak tíz ember maradjon itt őrségül, hogy a község házából senki se távozhassék.

Gyönyörösen szót erre a ledegradált Piczart hadnagy, ki az óriással beszélgetett volt:

— Persze! Ki nem eresztene könnyű dolgot. De bemenni. Ezt tegyék meg.

A doktornak eszébe jutott, hogy az ő dicsőségéről van szó, elhatározta, hogy reformokat fog életbe léptetni. Már-már a részleteken törte a fejét, mikor a távirdu kapuja kinyílt s a sürgönyhordozó szolgáló jött, kezében két papirt fogva.

Előbb a parancsnokhoz ment s átadta neki egyik sürgönyt, majd áttopogott a piacon s a község háza ajtaján kopogtatni kezdett, mintha semmit sem tudna az ostromállapotról.

Egy kissé kinyílt az ajtó, egy férfikéz kinyúlt, megölelte a küldönczöt s átvette a papirt.

A doktor most kiáltani kezdett:

— Csendet kérek!

A tömeg sugdosódní kezdett, míg az orvos hatalmassan folytatta:

— Halljátok a kiáltványt, melyet most kaptam a köztársasági kormánytól!

Magasra tartotta a sürgönyt s nyomatékosan olvasta:

államvasutak vonalain unalomig hosszú vonatokat szállítottak mindenfelől a bucsusok ezreit, míg a tiszai hajók zsúfolt közönséget raktak partra minden érkezéskor.

A vasutak kimutatása szerint a két nap alatt több utas jött Szegedre a tavalyinál, míg a hajók áránálannul több személyt hoztak az idei bucsura, mint a múlt évben.

Az idegenek népvándorlásától mozgalmas és tarkó képet öltöttek a kánikula hőségében kihalt szegedi utcák. Szerke a városban népes csoportok, a falunként együtt tartó bucsusnép változatos viseletű tömegei hullámzottak naphosszan át. Megteltek a közterek, gyalogjárók ácsorgó, lassan lépdelő, kifáradt falusi néppel, de megtelt a sok bolt is, főleg a rőfőse, vásárlókkal.

A lőféjűre is boldog nap volt ez a kettő. Egy hónap alatt sem víz annyi népet, mint tegnap s tegnapelőtt. S bár az igazgatóság megmozgított minden mozgósítható kocsi, lovat, nem győzte kiszállítani a tömérdek «passasér»-t az alsóvárosba.

III.

Az ünnepelő alsóváros.

Ott lenn az alsóvárosban ember ember hátán nyüzsgött. A bucsusok nagy része, ha csak tehette, az ünnepelő templom környékén vett, kapott vagy kért szállást. Boldog volt, aki még befért a szentatyák tagas udvarába is, mert a számtalan czellat, tekervényes hosszú folyosókat még első nap szünliget meglepték a korán jöttek. A többinek pedig puha gyeptágyat adott a tagas templom-tér fásított... a tulnyomó rész azonban szerzetést öltött el a «Párikaváros» magánházaiban, betekintseiken. A házakat mindenütt kitoldották ponyvasátrakkal, amik alatt batyú, egyetmáson pihent el az ut fáradalmaitól elcsigázott bucsus nép.

Meg is gyűlt a dolguk a tegnapi nagy napra mindeninnen egybesereglett ferenczrendieknek annyi nép meggyóntatásával. Bár a gyóntatást templomban, folyosókon, sőt a szabadban is még hétfőn delben meg-

«Régi mairé lecsapattik. Ön gyorsan értesítse róla. Későbbi utasítások mennek. Az alprefekt helyett»

Sapin tanácsos.

Ujjongott örömeiben. Szíve hangosan dobogott. Reszketett kezében a papir. De egykori alattvalója Picart kömíves a szomszédos csoportban így szólt:

— Jól van, jól. Mit használt azonban a főlhatalmazás, ha amazok jó szántukból nem távoznak.

Massarel ur eláspadt. Tényleg ha amazok önként nem mennek, most batran kell velük szembezállani. Ez most nem csak joga, hanem kötelessége is.

Aggodalmasan tekintett a község házra, folytonosan reménykedve, hogy a kapu megnyílik s ellenfele kijön. A kapu azonban zárva maradt. Mit tegyen? A tömeg nőtton-nőtt s egyre sürűbben csoportosult az őrség körül. Nevettek.

Egy körülmény különösen nyugtalanította az orvost. Ugyanis, ha támadást vezényel, neki is csapatja élni kell mennie. És ha netalán ő elesnék, akkor megszűnne a császárság képviselőjével szemben az elmentállás... Mit tegyen, mit tegyen? Száz meg száz terv csikázott át az agyán. Egy sem volt jó. Végre Pommel hadnagyhoz fordult:

— Menjen gyorsan a patikáruhoz és kérjen tőle egy fehér kendőt és egy botot.

A hadnagy elistett.

(Vége következik.)

A „SZEGEDI HIRADÓ“ TÁRCZÁJA.

Az államvita.

GUY DE MAUPASSANT.

(Folytatás.)

Csapatjával visszatérve, a parancsnok tetőtől-talpig végig mérte Picart hadnagyot s megvető hangon szólt:

— Ön szelházi, ön nyulszivű. Szégyenre válik a hadseregnek. Ezennel megfosztom rangjától.

Mire a megfenyített így válaszolt:

— Ki a kö bánja.

És elvegyült a népcsoport közé.

A doktor tanakodott: Mit tegyen? Ostromoltassa az épületet? Engedelmeskedni fognak-e emberei? És végre: van-e joga ezt tenni?

Egyszerre helyes gondolat villant meg agyában. A táviró hivatalba szaladt, mely a piac tulsó oldalán állott. Három sürgönyt adott föl.

A czimeik ezek:

«A republikanus kormány tagjainak Párisban».

«Az új republikanus prefektnek. Rouen».

«Az új republikanus alprefektnek. Dieppe».

A táviratokban változta a helyzetet, ismertette a veszélyt, melyben a község a maire miatt forog, leírta a község háza előtti táborozást, folajánlotta hűséges szolgálatát,

kezdették a szent atyák, tegnap délig sem tartott teljesen befejezni. Az Ur testét is csoportonként, udvaron, folyosókon, szabadban kellett kiszolgáltatni a hívőknek, mert az áldozók végtelen száma feleiben sem fért be a különben tágas templomba. 8—9000 hívőt láttak el a két nap a gyónás és áldozás szentségével a jámbor páterek, s mégis maguk sem tudják, hány bucus nem jutott a lelki vigaszhoz.

Kora reggeltől folytonosan zuzott a harang már hétfőn is mondták egymásután a sok misét a bucus népet. Egyesektől el sem fogadhattak megrendelest, mert a községek nagy része mondatott hívóért misét s még ezekre a misékre sem jutott idő a két nap alatt.

A mise nélkül, gyónás nélkül maradt nép száz száma ott virrasztott áhitattal, buzgón imádkozva az ősi templom körül, várva hajnalig s attól tegnap délig, hogy bünbáló szível oda járulhasson a lelki atya vigasztaló szavai közelebe.

Templomból, templom mellől szakadatlanul zengett föl az áhítatos szolozsma egész nap, sőt itt-amott — egyes házakban is — a már elszenderült bucusokat még éjeli is éneke hívta föl az «első szavu» anyóka jámbor előnéklése. Gyertyafénynél, apró mecseknél énekeltek, imádkoztak így egész éjen át száz meg száz bucus s volt ott olyan is akárhán, ki álomra sem hajtá fejét s a nappali ájtatoskodást megtoldotta éjeli imával, énekléssel.

Hanem közben-közben, régi jó magyar szokás szerint, elég erősen belevegyült a templomtéri bucusok ájtatosságába a Mátyás-téri ponyvasátras, lobogós betekintésekből is a vidám jókedv zaja. Együtt jár már az, hogy a «földolozott» bucusnép a penitencia után áldomást csap. Ettől azonban csak úgy visszhangzott tegnap nemcsak a tágas tér négy házsora, hanem jóformán az egész Paprikaváros. Amott a rögtönzött csapszekek időnkint megteltek jókedvű bünbálókka; gazduramek alsóvárosi békés otthonában meg a lelátogatott rókusi, felsővárosi atyaiság, sógorág verte föl a csendet. Bizonyos, hogy nemcsak tegnap, de még párnap multán sem akad a város tegla-verőbe egy szál barna legény sem. Tégla helyett cimbalmot vert, vonót húzott a hány cigány van a környéken, valamennyi. S mivel alighanem bővebb marokkal szórta nekik az a bucus nép a filért, mint szentatyáéknak, — valószínű, hogy a «szép kereset», legalább míg benne tart, itt fogja a városban még pár napra a könnyűvéru fáraó-népet.

Ez, az átvitt értelemben vett bucus azonban csak tegnap délutántól uralkodott igazában az alsó-városban, az ájtatosság általános befejeztével. Aki már tán bele is vegyült egészen a dinom-danomba, azt is másúvé szőlította a kora reggel megszólalt taraczk-dörgés. Minden épkezláb ember sietett fölvonulni a tulajdonképeni ünnepre a templom elé: a nagymisére, meg a körmenetre.

IV.

A körmenet.

Már kora reggel megindult tegnap a nagy népvándorlás a város minden részéből le a Mátyás-térre. Még ekkor is tömegesen érkeztek bucus csapatok, főleg a szegedi tanyákról; csak ekkor vonult le a bucus

színhelyére a rókusi processzió is Váráshelyi káplán. A felső-városi Orbán Jáczint minorita házfőnök, a belvárosi pedig Jászay Géza segédlelkész vezetése alatt. Ezekkel együtt az alsóvárosban közel félszáz ezer ember tákult össze a bucus színhelyére s töltötte be a Mátyás-tér minden talpalatnyi földjét s messze benyomult a közeli utcákba is.

A körmenetet megelőzőleg a templomban Bakócs Károly a Ferenczrend szegedi hitszónoka, künn a szabadban pedig Zay Rajmond kecskeméti házfőnök helyettes tartott a népek sikerült alkalmi szónoklatot.

Erre harangzugás s taraczk-durrogás közt megindult a zsúfolt, fölemésztt levegőjű templomból a körmenet Hricsoszký Timót alsóvárosi házfőnök vezetése alatt s az összes, Szegeden időző kath. világi pap-ság fényes segédlete mellett. A menetet megnyitották a szegedi «Szent József», «Jézus szíve», «Mária», «Szent Antal» nevű ájtatos társulatok zászlók alatt kivonult összes tagjai, melyek nyomában a 48-as honvéd-egylet egyenruhás testülete haladt kivont kardokkal, saját zászlaja alatt, egyuttal ő kiszolgáltató az egyházi ceremóniához a díszőrség. A papság után a polgári hatóság következő tagjai következtek, egy részüik díszmagyarban: Szabados János h. polgármester, Zombory Antal, dr. Fodor Károly szenátorok, Rainer József rendőrfőkapitány, dr. Lázár György t. főgyógyász, Kelemen Kálmán arvaszeki úlnök, Szendrői Pál tanácsjegyző s az összes rendőrbiztosok díszmagyarban. — Ugyanitt ment a törvényhatósági bizottság több tagja is Babarcsy József vezetése alatt. Résztvettek még a díszmenetben Kreymbig tábornok, a honvéd tisztikar Bohutinszký Emil őrnagy vezetése alatt, a helyi sajtó képviselői s a városi intelligencia számos tagja.

Csak ezután következett s zárta a menetet a vidéki bucusok végtelen sora s a szegedi egyházak processziói, saját lelkészei vezetése alatt.

Amint a zöld füvel behintett, zöld ágakkal földszitett, föllobogózt Mátyás-téren megindult a menet s eleje-vege egymásba olvadva, hatalmas emberlanczczal fonta körül a nagy, négyszögű területet, megható látványt nyújtott annak, aki emelkedtebb pontról áttekinthette. Körös-körül, merre a menet elhaladt, a legkisebb szabad helyet is szorongásig megtöltött két sorban a hívő közönség, míg benn, a templom fásított parkjában a körmenetből kimaradt bucusok ezrei nyüzsgöttek. Ennek az impozáns emberáradatnak, a hompolygó néptömegnek utja mindamellett sem torlódott meg, sőt föl sem akadt az egész körmenet tartama alatt. Ez a példás rend épp oly dícséretére válik a szegedi rendőrség ügyes, s az óriási tömeggel szemben tanusított tapintatos eljárásának, mint magának a bucus nép higgadt s józan rendszertetének.

Az egyes vidékek bucus csoportjai hangos szolozmákkal, zászlók alá s Mária-kepek köré tömörülve követték a díszmenetet. S az a hosszú uttól, tikkasztó hőség-től elcsigázott, nagyrészt nőkből álló néptenger, korszoros Mária-lányai-val, tarka lobogóival, ahogy ott szép sorjában, falunkint csoportosulva követhette egymás nyomát, meg sem látszott rajta az átgyalogolt

napok, végig imádkozott éjjek nyoma. Boldog volt, hogy szabad mellből, tisztult lélekkel zenghette a maga egyszerű melódiájú szent énekeit s néha-néha föltekintethet a föld porából a föltte lobogó Mária-lobogókra, szalagos keresztetkre s a Boldogasszony czifra szobraira.

Igy ért vissza a körmenet oda, a honnan kiindult: a Mátyás-templom boltozatos, nagy kapujához. A nép tizedrésze sem fért be a tágas imaházba, hol Hlavacssek Dénes képezdei hittanár tartott a bucusoknak ünnepi nagymisét. A künn szorult áhítatoskodók aztán ott a szabad ég alatt térdevel figyeltek a templomból kihallatszó orgonaszóra, az énekek végzavaira, melyeket ezer és ezer ajak kapott föl s zengett tovább a téren is az egész mise alatt. A templomban annyira betöltöttek minden helyet a bucusok, hogy a nagy szorongás, fulladt levegő miatt közülök több nő el is ajúlt.

V.

A bucusok oszlása.

Több bucus csapat már a nagymisét sem várta be, főleg azok közül, akik számára még jutott idő a külön misék megtartására. Ezek itthagyták már kora reggel a várost, még többen távoztak el a körmenet után. Az igazi bucus-oszlás azonban a nagymise után kezdődött.

Oda járult még egyszer minden távozó csapat az ünnepő templom ajtaja elé; ősi szokás szerint elkészönni a Boldogasszonytól. A lobogó-vívó férfiak meghajták 3-szor a templom előtt a lobogókat, a Mária-képeket meg a koszorulányok bucusztáják el s aztán megindul, úgy a hogy jött, födetlen fövel, födetlen lábbal, szép sorjában, az éneklő csapat hazájába. Meg sem pihen, csak otthon, még ha a bucus napján ért is ide.

Végig a Boldogasszony-sugarúton, meg a Szentháromság-utczán egész délig mást sem láttak tegnap, csak távozó, szerte-oszló bucusnépet. Délre' azonban már csak egy-egy elkésett bucus-sereg jámbor dala hangzott az utcákon. A templomban azonban még késő estig is sok ittmaradt ájtatos anyóka dicsérte a Boldogságos anyát, aki patronája a szép Alföld szép városának.

Délután már csak a szegedi katolikus közönség töltötte meg a Mátyás-templomot s főleg a vecsernyén minden helyet. Ott hullámozott a templomban ki s be egész természetárasig a válogatott intelligens közönség, míg künn, a Mátyás-téren javában állott a «bucus».

VI.

A bucus.

Épp egy évig emlegeti majd a Paprikaváros megint ezt a két napot. Amit egész évben elátkoz, kerül a szegedi ember: ezerszáma kereste föl most az alsóváros nyaktörő utait. Ott aztán megfenekelett kije a Mátyás-tér tarka látványosságának, pénzcsaló «komédiáisi»-nál, kije meg a jó czimbora, koma, sógor vendégszerető házána.

A máskor csendes, néptelen Mátyás-tér, mozgalmas, pezsgő életszint öltött havi bucusra. Míg a templom környékén kifáradtan hevert, vagy épp hogy szent nótát dalolta a vidéki zarándok-sereg, egypár öre tőle egész más élet mozgott s zajgott szüntelen. Az üdvösséges penitenciát lemorzolt bucus nép szerte oszlott meg a

sokadalom nevezetességeinek megcsodálására.

Kludszky hajmeresztő ponyva-festményein szörnyűködik egy csoport, a gyilkos fogu krokodilus, kegyetlen tigris és sakál vad tettei miatt. Majd föltámad bennük a kíváncsiság elevenen látni a szörnyetegeket. A ravasz német torokszakadtáig kiabálja már a nép közé, hogy rongyos hatosért akármelyik kételkedő meggyőződhetik, hogy belül is épp oly hajmeresztő dolgokat mivelnek azok a vadak, mint a ponyván. Hanem aztán pár perc múlva dörögve jő vissza a sátorból a megcsalt paraszt: «Ha'szen otthon is látok én macskákat. A többi jól nevet boszuságán s pár perc múlva megy be ő is felülni a pénzéért.

Odébb a kerge «ringlispí» szédíti rákásra a vigadó bucsus népet. Ring a hajó, ágaskodik a paripa egy darabig s tántorogva ödög tova a légi utas. A lányok sikoltva dölnék egymás nyakába, befogják a szemüket a nagy szédülésben, de azért kétszer-háromszor is felül a körforgóra némelyik.

A karikás-tótok spárka-köréinél makra legények dobálják késre, bicskára az apró «veréb-patkó»-kat. Elhanyagolják egy fél napzámot is, míg végre megakad karikája egy 6 krajczáros tiri-bicskán, minek fa a nyele, de rézcíllalokkal kihányva.

Köröskörül nekiperült mézeskalácsosok adják el ládászámra a sok viaszembert, szemet, kezét-lábát, miye hogy fáj a vevőnek, vagy rokonának. Őltszámra veszik össze a tükörös szívet, kardos huszárt, ki kit akar meglepni: szeretőjét-e vagy otthonhagyott kicsi öccsét. Az őregebbje fontos gyertyákat vesz a Nagyasszonynak képe mellé, meg keletje van az apró csecesbecséknek, paprikajancsiknak, tollas fűtőlőknek; halomszámra fognak el Janó kirakatjából az egy, két és négykerékű járművek, amikkel otthon olyan szépen eljátszik majd Janika, vagy a kis Boske az «ámbitus» porában. A rőfősöknek oda künn nincs hitelük; a fehér-cseléd, még ha bucsus is, bejő az ilyenekért már a városba.

A hogy aztán kész a nagy bevásárlás, siet a sok nép szerte tanyájára. Utközben megszánja majd ezt, majd azt a koldust, s ad neki — de hogy dobna! — egy krajczárt, két pénzt, ahogy fél karja nincs meg a boldogtalan, vagy egy sem. A tanyán aztán neki telepszik a poros, forró földre batyujának, eszi a meleg, száraz dinnyét, tör mellé az otthon font barna kalácsból.

A férfia már inkább behúzódik a sátrak alá, melyekben olcsó pénzért, az igaz, hogy rossz bort is kap a buczkaiból.

Szerte a betekintsekből, magánházakból egyaránt vig zene zendül. Atkozott hamisan huzza az a vályogvető banda, de ígyis kiesal a bucsusból sok vig nótát, még több pénzt. A jobbfejta «hangászok» urasabb helyen fészkelik most be magukat, a mik már beljebb esnek a városba.

A bokáig erő porban ezalatt ezrivel jár-kezel a téren celtalanul az ájtatosságot végzett nép. Egész a déli harangszög, mikor imára gyűlik össze falunkint az élőnekes szállásara.

A délután már kevés idegen akad a Mátyás-téren. A szegediek veszik át a bucsut az alsóvárosban. Mulatnak is amugy

szögediesen, egy huzamban hajnalhasadtáig. Zajlik még ott a késő órákban is soká a szertelen jökedv, s ahogy a vékonyan elfüggönyözött ablakokban látszik, sok helyt rakják a roпоgóst is. Eljéltáiban kezd elülni a zaj, egymásután sötétednek el az ablakok és sorjában csapódik be a kapu a bucsuzó komák után. Azok aztán még jobban szidják most, mint szidták nappal annak a paprikavárosnak átkozottul döcögös utcáit. Hajnalban már csak egy-egy elkésett rókusi bucsus rikkant belé a tikkadt, poros éjbe; az is mind gyérb, mind halkabb leszen s pittymalatra véglegesen elhalszik a paprikaváros — egész a jövő havi bucsuig.

VII.

A bucsu bálja.

Az alsóvárosi társalgó-egylet, könyvtára gyarapítására a Bruckner-féle kert-helyiségben igen sikerült táncvigalmat rendezett. A havi bucsu nagy közönségből disztinyált holgysereg töltötte meg a csinosan díszített kerthelyiséget. A négyest hatvan pár járta. A jökedvet nagyban előmozdította Farkas Józsi jóliuru zenekara. Jelenvolt szép leányok: Zalka Máriska, Széll Erzsike, Lázár Rozika, Kovács Mariska, Götz Emilia, Back Ida, Leth Mariska, Kunfalvi Erzsike, Hrazdil Ilonka, Tóth Mariska, Pap Mácsi, Somogyi Ilonka, Mihályi Iluska, Bärkányi növ., Dobrik Tinike, Bakacsi Róza, Varga Aranka, Bordás Juliska k. a. (H.-M.-Vásárhely) stb. Asszonyok: Kovács Józsefné, Varga Pálné, Back Mihályné, Borcsok Lajosné, Pillich Imréné stb.

H í r e k.

Határidők:

Augusztus 9. A Korényiné-féle kisleővő táncvigalma a Bruckner-kerthen.

Augusztus 9. A kendergyári munkások táncvigaluma a Gellődön.

Augusztus 16. Szobafestők bálja (Báldon).

Aug. 24. Népünnepély Váshelyen.

Kereseti adó-tárgyalások.

Aug. 6. Ácsok, apróírók kereskedők, alkutok, aranyművesek, asztalosok.

Aug. 7. Bábák, bádigosok, bázárosok, békóciskok 72—197. sorszámg.

Aug. 8. Bizományosok, bormérők 198—275. sorszámg.

— Kállay Albert főispán tegnap délelőtt a 11 órai expressz-vonattal Herkulesfürdőből Szegedre érkezett.

— Zajcsek tábornok tegnap délután Temesvárról Szegedre érkezett.

— A szegedi tábla elnöke. Csak pár nappal irtak az összes lapok arról, hogy a vidéki királyi táblákhoz a kinevezések ez év október havában megfognak történni. Mint előkelő budapesti forrásból értesülünk, Szilágyi igazságügyminiszter a kir. táblák elnökeit még ez év szeptember havában kinevezi. Arról is értesülünk, hogy a szegedi kir. tábla elnökévé Paizs Andor kuriai bíró fog kinevezetni.

— Távózó műszaki tanácsos. Malina Gyula, volt műszaki tanácsos a földmívelési miniszteriumban, tudvalevőleg oda hagyta ezen állását, hogy legutóbb a felsőtorontáli ármentesítő társulat főmérnökévé választotta. A távózó műszaki tanácsos, akivel mint a tisztai műszaki osztály főnökével állandó érintkezésben állott a szegedi kir. folyammérnökség, ehhez most, hogy régi állásától megvált, bucsulevetet intézett. Ma-

lina helyét hir szerint Kvassay Ede min. osztálytanácsossal töltik be.

— Szegedi iparosok Aradon. Az aradi kiállítást a szegedi iparosok nagyobb tömegekben szándékoznak meglátogatni. Az iparosokhoz, újabb terv szerint, számos más foglalkozású szegedi polgár is csatlakozni fog úgy, hogy a kirándulásra külön vonatot kell bérelni. Az aláírási ívek már körözés alatt vannak.

— Nőegyleti gyűlés. A szegedi jótékony nőegylet csütörtökön délután 5 óra-kor közgyűlést tart. Tárgya a Haggenmacher-féle adásával jóváhagyása.

— Levizsgázott honvédtisztek. Mint értesülünk, a szegedi 5. honvéderednél az aktív szolgálatra jelentkezett tartalékos honvédtisztek mindnyaján sikerrel tették le a tényleges szolgálatra képesítő vizsgát, egynek kivételével, aki a vizsgától visszalépett. Új tisztjeink jelenleg Hatvanban tartózkodnak s a terep fölvételekkel vannak elfoglalva.

— Az új kaszárnya. A honvédlvasági új kaszárnya mellett fölállítandó sátor-táborokhoz szükséges telkek megszerzésén rég fáradozik már a városi előjáróság. Legutóbb ebben az ügyben tegnap tett újra jelentést dr. Lázár György t. főügyész s e szerint 4 tulajdonossal már sikerült az egyezés a telkekre nézve. Ellenben egy telket, az Ivánkovics Józsefné örököseit, kisajátítás útján kell majd megszerelni, mert az örökösök szerteszét laknak, többen közülük el is haltak s a hagyaték sincs letárgyalva, ezért velük egyezkedni nem lehet s telkük megszerzése végett kisajátítást kell kérni.

— A bábaképző egy éve. A szegedi m. kir. bábaképző-intézet 1889/90. évi működéséről Mann dr. igazgató és hó 3-án terjesztette föl a kulturminiszterhez évi jelentését. Jelentésének főbb adatai következők: A képezdén e tanévben két öthónapos bábatanfolyam tartatott magyar és német nyelven. Az intézet fennállása óta ez a 12. és 13-ik tanfolyam. Az oktatásban részt vett egy rendes tanár (igazgató-tanár), egy tanáreség és 3 szülész; ezen kívül egy író-tanár heti 4 órában tanította az írást. A két tanfolyamból 90 baba nyert oklevelet, kikkel együtt az intézetben eddig képzett okleveles bábák száma 530-at tesz ki. A képesített új bábák közt volt anyanyelvre nézve 47 magyar, 3 német, 1 román, 2 tót, 2 szerb, 1 bolgár. Illetősegre nézve 14 szegedi, 76 vidéki. A legtöbbet a vidékiek közül a szomszéd megyék, Bács (22), Torontál (20), Temes (7), Csanád (5) szolgáltatták, de képviselve voltak egy-egy tanuló által Komárom, Nógrád, Udvarhely, Szerém, Zemplén megyék is. Allami segélyezésben részesült 54 tanuló. És pedig: osztondiját nyert 23, az előirt bábai műszerekkel ellátott 10 tanuló, az oklevéljű egészen vagy részben elengedtetett 21 tanuló. Az intézettel kapcsolatos kórodán a tanítási anyagot szolgáltató forgalom ez évben ismét emelkedést mutatott és időnkint oly magasságot ért el, hogy szűkeket bizonyult a kóroda, bár a fölvetel megszorított az el nem utasítható esetekre. A kóroda szülészeti osztályán fölvetetett 119 nő, kik közül szült 114, szülés előtt elbocsátott 5. A szülőkön közül 47 esetben volt szükségessé mutató beavatkozás. Halalozás az összes betegek közt két esetben fordult elő: az egyik nő szülés után fertőzött állapotban hozott a kórodára, a másik agybanálom-ban halt meg. A halva született gyermekek magas százaléka (37%) az idő előtti szülések aránytalan nagy számában és az elhanyagolt szülési esetek fölöttébb gyakori beállításában nyeri megfektetését. A nőgyógyászati osztály segélyét 516 beteg vette igénybe, kik közül 336 mint

bejáró beteg gyógykezelését 961 rendelésben, 180 pedig mint bennfekvő kórházi beteg ápolgatott; ez utóbbiak közül 63 a fizetéses osztályon. A kórházi betegek közül 111 esetben műtét végeztetett, ezekből hat a lehető legveszélyesebb. Halálos eset az osztályon nem fordult elő. A lefolytatott legjelentősebb mozzanata a szülészeti Poliklinikumnak, ennek a maga nemében egyetlen intézménynek életbelepítése képezi, mely január óta 12 szülés csettél szaporította a tananyagot és mely előreláthatólag általános elterjedésnek indulva, fölülte érdekes szolgáltatást fog tenni a babák gyakorlati kiképzésére és a humanizmus terén.

— **Öngyilkos öreg.** Makra Mihály földmives a felsővárosban, tehetetlen öreg ember, aki már nem képes dolgozni. Ezen felül beteges és vak. Felesége, akivel idetova egy félszázadot élt át csendes házasságban, hónapok óta az ágyát őrzi. Makra Mihálynak már napok óta nem volt meleg étel a szájában. Nyomorúsága és nyomora annyira elkeserítette, hogy tegnap reggel Róna-utcai 7. sz. lakásán egy ruhaszárító kötéle fölakasztotta magát. Mire a szomszédok lakó rendő, az öreg halálhőrgését hallva, odafutott, az öreg már kiszenvedett. Hulláját kórházba szállították s ma felboncolták.

— **A Livnó fut.** Kiss József tanyagazda, ki már két loversenyről hozta haza öt éves Livnóját, az idén ismét versenyezni fog, még pedig Budapesten a szt. István-napi és a tatai versenyen. Természetes, hogy Kiss József gyorsabban Livnójával, nem levén bejegyzett versenyzőtálló tulajdonos, csupán a «mezei gazdák» versenyen futtathat.

— **Gazdák gyűlése.** A «Szegedi felső tanyai gazdák» Szatmazon, a környékben legutóbb tartott választmányi ülésén a tagok szép számmal vettek részt. A választmány elhatározta, hogy ez évben is megtartja a szokott gyümölcs-, termény- és allatkiallítását szeptember 21-én, egybekötve zártkörű táncszállal, minnek tiszta jövedelme a gazdák könyvtára gyarapítására lenne fordítva. De ebben az évben a szarvasmarha közt elterjedt ragadós betegség miatt a szarvasmarhakiallítás aligha lesz megtartva. Azonban a gyümölcs-, termény-, ló-, sertés- és juh-kiallítás minden körülmények között megtartatik. A gazdák a kiallításban való részvételre egy a szegedi gazdákönöség, mint az «alsó tanyai gazdák», és utóbbi jegyzőkönyvi kivonattal is felhívja. — Megbeszélés tárgya volt továbbá még az ülésnek a permoszpóra ellen való védekezés is, mert sajnálatul kell a felső tanyai szőlőbirtokosoknak látni, hogy ez a veszedelem gomba nagy mértékben kezd fellépni és egyre jobban terjed. Ezt tétlenül nézni veszélyes könnyelműség lenne. Azért elhatározta a választmány, hogy a kiallításra fecskendőket szerez be megsemmisítés és kiserlet céljából, ezért imi is fog néhány cégnek, amelyek valószínűleg, már csak a jövőd haszon reményében is, szívesen szállítanak egy-kettőt mutatába. A védekezéshez szükségesek rögálics és fecskendő beszerzésére vonatkozólag megrendelő ivatek lesznek kibocsátva aláírás vegett és az aláírók számára védőcsúszókat jövőre az egyesület fogja beszerezni. Hogy a permoszpóra ellen a rögálicsoddal való védekezés hatályos és eredményes, ezt bebizonyították azok a szőlőbirtokosok, kik már ez évben célt értek vele.

— **Üres a torony alja.** Csend volt a torony alatt; az egész flakirak bucsuzott. Tegnap délelőtt a havibuccs miatt oly üres és annyira csendes volt a városháza, hogy az egyedül ott maradt Kóczer alkaptány már-már halálra unta magát, míg végre delitjait fölvetődött egy gányó, a ki három darab talált reszelőt tett le a «törvény» elé.

— **Kedélyes bérkocsis.** A szegedi fiakkerosokról nem lehet öntészetéggel morandani, hogy a lovukat túlságosan zabolják, magukat pedig nagyon zabolázzák.

nák. Sőt már számos panaszt hallottunk, melyek mind a mellett szólnak, hogy a bérkocsisok néha bizony nem kevésbé gorbombák, máskor nem sokat adnak a tisztaságra, ha a tarifa-tudatlan ember alkudozni kezd velük, a megalkuvás tariffán fölül történik s van eset rá, hogy ha a fizetés nem, a kedvük szerint történik, hát a különbözetet kocsi-gorbombasággal mégis kicsikarják. Tegnap például egy keresett szegedi orvos azt panaszkolta egyik bérkocsiról, hogy, mert 18 percért nem akart neki 80, hanem csak 60 krt fizetni, hát a fiakkeros felült a bakjára s lépérsről lépésre kisérte a doktort, leleszólván: «Hallja, izé, hogy is hívják, adja már ide azt a 80 krt, mert teremtem uccse baj lesz.» És ez az orvos után való kocsiás, az a bakról való sértő kedélyeskedés tartott mind az ideig, a míg a jogtalanul követelt 80 krt oda nem dobta a fenyegetődző kocsiának.

— **A disztelen Stefánia.** Tegnap számunkban írtuk, hogy a Tiszpart szegedi részének «fölmagastási» munkalata szükségessé tette a felső rakparton emelt kerámit korlátal lebontását. Ezt a munkát tegnap meg is kezdték s ma már ez a disztelen szegely az alsó hajóállomást föl egészen a Regdon-uszófürdőig le van bontva, úgy hogy a Stefánia park felső teraszának kedves kockáz szegelye semmi egyéb, mint romhalmaz.

— **A város vámszedési joga** A közutak- és vámokról szóló új törvény szerint minden vámtulajdonos köteles bejelenteni s igazolni vámszedési jogának 20 év óta fennállását. Szeged város közutakon 13 városi vámháznál, folyón pedig a közúti vashidnál, a boszorkányügyi csolnakatjárónál s Csongrádmegye területén a tápéi révénél gyakorol ily jogot. A főújszgy véleménye szerint ezen jogok közül a 13 vámháznál gyakoroltat nem kell bejelenteni, mert e helyeken a város kövezetvámot is szed, ilyen pedig a törvény szerint sem szükség bejelenteni. Bejelentendő ellenben a közúti vashidnál, a tápéi révénél s a boszorkányügyi átjárónál gyakorolt vámszedési jog. A város teendője lesz most: megkeresni Csongrádmegye alispánját, adjon bizonyítványt, hogy Szeged város a tápéi kompnál 20 év óta gyakorolt vámszedési jogot; ugyancsak a tápéi vámjog tárgyában szükséges a tisztáninneni járás főszolgabírójának is bizonyítványt arról, hogy a város most is gyakorolja jogát a kompnál. Szeged város polgármesterétől pedig oly igazolványt kell kérnie a tanácsnak, mely azt tartalmazza, hogy a közúti vashidon (előbb a volt hajóhid) s a boszorkányügyi átjárónál a város vámszedési jogát 20 év óta gyakorolja. A bizonyítványok beszerzése után a t. főújszgy jogát megtenni a törvény által kívánt bejelentést a vámszedési jog fennállásáról.

— **Marhaveszedelem.** Szeged területén a marhaveszedelem (száj- és körömfájás) annyira terjedt, vált, hogy a hasított körmükerdők állatoknak a heti piacban való elárúsítását is be kellett tiltani. A polgármester tegnap jelentést terjesztett föl a földmívelésügyi miniszterhez s jelentésében kifejezte azt is, hogy a törvényben körülírt övintézkedések foganatosításra vannak. Határozatáról különben a szomszédos törvényhatóságokat is értesítette.

— **A szegedi daltársulat.** Ugy látszik, jól megy a sora Dankóknak Aradon. A közönség el van telve velük, a lapok ilyen rokonszenves hangon írják róluk: «A kiállításí vendégek nem jól teszik, ha elmulasztják meghallgatni a hies szegedi cigányprimás, Dankó Pista daltársulatát. Nagy Lajos kedvelt vendéglőjében tartja előadásait a szép magyar dalokkal mulat-

tató társulat, melynek előadásai most annál érdekesebbek, mert jelentékenyen megerősödve tértek vissza Aradra, hol multkori szereplésük alkalmával meghódították a közönséget, mely remélhetőleg most se vonja meg tőle a megeredemelt pártfogást. Dankó pista több új gyönyörű dalt szerzett, melyek beleillenek az ő szép dalai korszokujába. A megerősödött társulatban több jó akvizitív van.»

— **Az «Alacs» előtt.** Forró nyári napokon legélvezetesebb a hideg Helgolándról, fagyatrol és a hűvös lakásokról csevegni. Így gondolkodott a kis társaság is «Alacs» előtt, melynek tündérlányképe egy fess asszonyka volt, aki, úgy látszik, mézes heteit el fogja nyujtani mézes esztendőkre, annyira boldog a kis uraságjával, aki hivatalánál fogva gyakorta távol szokott lenni Szegedről.

— **Ar én lakásom nagyon természetserű.** — jegyzte meg a társaság egyik tagja némi keserűséggel. — Mindig az időhöz alkalmazkodik. Ténen hideg, nyáron meleg.

— **Az anyém olyan, mint a fűrlő.** Téiben hideg, nyáron meleg.

Most az asszonyka szól:

— **És az anyém szintén pompás.** Olyan jó hűvös, olyan hideg, kivéve, mikor a kis uram ide-haza van.

— **Malára ijedt mészáros.** Egy Zajka János nevezett mészároslegény csendesen hajkurásita a Fekete-szél tanyáról lovait Szeged felé. Utja tengeri táh-lak között futott el, mint egy fehérés-sárga pánlikla a föld ruhán. A 'nap forrón süttött, a lovak döcögve poroskáltak és Zajka János érzni kezdte, hogy a döcögő szekér, a felkén kívül, még mást is kiráz belőle. Megállította a lovakat és beosont a tengerbe. A hajlós levelek szuttogtak, kinyujtott csövekkel ellenállottak, de Zajka János nem ismert ellenállást. A nap eget sugara fegy fölött siklott el; de nem volt ennyire diszkrét a tengeri csász, aki magas pórnájáról éppen oda látott, ahol mészárosunk mozogott. A tengeri csász nem süttötte le szemét, de söt nézett s egy ismert népdal szövegével kiáltott fel:

Ni-ni, ni-ni, ni-ni, ni...

Mi mozog a föld leveles bokorba?

Mészárosunk e közben megtapogatta a tengeri csöveket, rajon mutatkoz-e valamelyes termés?

A csász már harmadszor kiáltott; de Zajka János annyira el volt foglaltva magával, hogy semmit nem hallott.

Csöszünk teljesít hivatalt kötelességét. Fegyverét vállához szorít s jobb arcát a fésztet agyira helyez, aztán egy borzassót kiáltott:

— Hé, zsivány add meg magadat.

Zajka János már nem volt elfoglalva magával tehát huzódott ki szekerehez.

Csöszünk még egyet kiáltott.

— Zsivány állj!

Egy pillanat még és mészárosunk megkönnyeb-bült — egy kalappal. Közben holtra sápadtan leest a hátról, majd remélődve körülutapogatta fejét s lábait, aztán ugry, vessd el magad. — Zajka János olyan vi-téri megfutamodást csinált, hogy meg sem állott addig, míg otthon az ágy alatt biztonságban nem érezte magát.

Hősünket felesége s biztos rejtékéből csak a mézes kalácscsal volt képes kicsalogatni; de örök letagorásban megerősödött idegeit ez az ijedés annyira megtörte, hogy most orvosi medcinakát kanaliz be és a feleségét küldi panaszra csöszünk ellen a rendőrségre.

Közigazdaság.

Budapest, aug. 5 (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.)

Készbuza változatlan.

Határidő üzlet.

Déli tőzsdén:

Buza őszre: 6.96

» tavaszra: 7.38

Zab őszre: 6.09

Tengeri máj.—jun.-ra 1891. 5.69

» aug.—szépt.-re 5.44

Repcze: 10.45

Esti tőzsdén:

Buza őszre: 6.95—6.97

» tavaszra: 7.37—7.39

Tengeri aug.—szépt.-re: 5.65—5.67

» máj.—jun.-ra: 1891. 5.41—5.43

Zab őszre: 6.07—6.09

» tavaszra 6.34—6.36

Káposzta-repcze aug.—szépt.: 10.40—10.45

A budapesti terményföldeséről.

Terményekben csak igen korlátozott forgalom volt; anélkül, hogy az irányzat, vagy az árak bármilyen változáson mentek volna át. Disznózsír, városi árú 51 frton kelt, Szilva, szokványáru okt.—nov.-re 11.25, ugyanolyan 100 dbos 12.25 frton kelt. Heremagvak közül magyar luczerna zárata: 44.—pénz, 48.—árú; vörös luczernáé: 32.—pénz, 34.—árú.

A budapesti értéktőzsdéről.

A kedvező irányzat ma is előhaladást tett s emelkedtek úgy a két hitelrészvény, mint a pesti magyar kereskedelmi bank s magyar jelzálogbank részvényei.

Az árfolyamok a következők az alultak.

Az előtőzsdén szilárd volt az irányzat. Osztr. hitelrészvény 307.60—307.80 frton, magyar hitelrészvény 375.25—376.75 frton, magyar leszámítoló- és pénzváltóbank 116.60 frton került forgalomba.

A déli tőzsdén magyar 4 száz aranyjárdék 101.90—101.95 frton, magyar papírdjárdék 100 frton, m. 4 száz, adóm. Magyarország. föld. kötv. 89.45 frton, magyar ált. hitelbank 357—357³/₈ frton, magyar jelz. hitelbank II. kib. id. elism. 161 frton, magyar leszámítoló- és pénzváltóbank 116.70—116.90 frton, osztrák hitelintézet 307.50—308 frton, pesti magy. keresk. bank 949—953 frton, első magyar általános biztosító társulat 3200 frton kötöttet.

Délutáni zárlat:

Osztr. hitelrészv.:	307.55—307.75
M. hitelrészv.	357.50
Rimamurányi	172 ¹ / ₄ —173 ³ / ₈

Esti zárlat:

Osztr. hitelrészv.:	307.75
---------------------	--------

Budapest-kőbányai sertés-kereskedelmi csarnok jelentése.

1890. aug. 5.

Az üzlet változatlan.
Magyar, ország, öreg, nehéz. — frtól — frt.
„ „ „ „ „ 45.50 „ 46.50 „
„ „ „ „ „ közép 46.50 „ 47. „
„ „ „ „ „ könnyű 47. „ 48. „
„ „ „ „ „ közönséges (szedett) nehéz — „ — „
„ „ „ „ „ közép 46. „ 47. „
„ „ „ „ „ könnyű 47. „ 48. „
Szerbiai nehéz 45.50 „ 46.50 „
„ „ „ „ „ közép 45.50 „ 46. „
„ „ „ „ „ könnyű 45.50 „ 46. „

Sertéslelészám: Aug. 3-án volt készlet 162,930 drb. Aug. 4-én felfújottat 1024 drb. Aug. 4. elszállítottat 2063 drb. Aug. 5-én maradt 161,891 drb. sertés.

Táviratok.**Kereskedelmi harcz Szerbiával.**

Budapest, aug. 5. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A szerb kormány utasította bécsi követét, hogy a szerb kereskedelem elé gördített nehézségek mielőbbi megszüntetését kívánja az osztrák-magyar kormánytól s jelentse ki, hogy a kérelem visszautasítása esetén Szerbia a határozat fogja alkalmazni.

Helgoland átadása.

Budapest, aug. 5. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Berlinből érkező sürgöny szerint: A német császár jelen lesz Helgoland átadásánál.

A királyváró Debreczen.

Budapest, aug. 5. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Debreczenben ő felsége fogadtatására nagy előkészületek történnek. A király szeptember 12-én érkezik oda s a fogadtatás részleteinek megállapításával 24 tagú küldöttség van elfoglalva. Brankov főszállásmestert néhány nappal előbb várják Debreczenbe. Küldöttségileg képviseltetik

magukat a szomszédos törvényhatóságok is. Eddig már mintegy 25—30 küldöttség van bejelentve. Lesz 24 tagú bandérium, amelyet Részler Lajos városi tanácsnok fog vezetni s a város színeibe (kék és világossárga) lesznek felöltöztetve. Tervben van egy nagyszámú civisbandérium szervezése. A küldöttségek vezetői diszmagyarba öltöznek. A nagyerdőn népünnepelelt terveznek ökörsütéssel, a város utcáin közlekedő közúti gőzvaspálya pedig diszkocsit bocsát a magas vendég rendelkezésére. Ő tetsége már 10-én érkezik Székelyhidra, tehát két nappal előbb, mint várták. A székelyhídi vasuti indóházat az alkalmakkal földszitit s a külön első osztályú várótermet kiépítik.

A félmillios terno.

Budapest, aug. 5. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A temesvári törvényszékhez már leküldötte Felletár Emil művegyész szakértői jelentést a 10 sötétebb tok tárgyában. A szakvélemény tartalmát erősen titkolják, annyi azonban mégis kiszivárgott már, hogy az a védelemre nézve kedvezőtlen. Az új vegtárgyalást Temesváron még e hóban megtartják.

A bolgár fejedelem Magyarországban.

Budapest, aug. 5. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Ferdinánd fejedelem ma reggel Bécsből főv. Koburg Fülöp herceg birtokára utazott Magyarországra. Ott néhány napig marad s azután haza utazik Bulgáriába, hová még augusztus 14-ike, kormányra léptének évfordulójára előtt érkezik meg. Hiteles forrásból eredő értesülés szerint teljesen alaptalanok azok a jelentések, mintha Ferdinánd fejedelem visszatérése után Bulgária függetlenségét proklamálni akarná.

Bismarck herceg Kissingenben.

Budapest, aug. 5. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Bismarck herceg tegnap este érkezett Kissingenbe. Az indóházban egybegyűlt sokaság viharos Hochkiáltásokkal fogadta. A vendéget a polgármester, a fűrdőbiztos és Streit udvari tanácsos üdvözölték. Az uton, merre a fogat elhaladt, számos fűrdővendég zajos tüntetésekben részesítette Bismarckot, ki fia, Herbert kíséretében érkezett oda.

Gyilkosság a fővárosban.

Budapest, aug. 5. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A kőbányai nagy víztartók egyikében tegnap reggel egy női holttestet találtak, melyben a megejtett rendőri vizsgálat során a tegnapelőtt meggyilkolt öz. Nikora Flórisné, volt vízvezetési felügyelő nejeinek holttestét ismerték föl. Az eset részletei a következők: Pete Mihály vízvezetési csapór hétfn reggel fél 6 órakor a Rókuskörházba fölvetette magát. Arcza és feje több helyen kisebb sérüléseket mutatott. A betegfelvételi irodában kikerdezett, eladta, hogy szeretőjével, Nikora Juliannával, ki a kőbányai Kápolnátermen lakik, összeveszett s a nő megsebezte őt. Zsarnay rendőrkapitány intézkedése következtében a X. kerületi rendőrség részéről a nő lakására mentek, ahol már az ajtó előtt vértoltok mutatkoztak. Bent a szobában alig árulta el valami, hogy itt gyilkosság történt, csak az látszott meg több tárgyon, hogy veres kézzel nyultak hozzá. Mig itt a házkutatás folyt, Szlavy rendőrtanácsos jelentette a főkapitányságnak, hogy a kőbányai vízvezetési telepe egyik medencéjében egy női holttestre akadnak, amely valószínűleg a meggyilkolt Nikoráné lehetett. E foltetés valóban bizonyult. A holttesten csak kisebb sértés nyomait lehetett észrevenni, melyek a halált nem okozhatták. Feltűnt, hogy a gyilkos, akit ma már az ügyészségnek ad-

tak át, tette után teljes lelki nyugalommal rendbe hozta a lakást, eloltotta a gyertyákat és a szoba kulcsát is a nő ruhája zsebébe tette, mit meg is találtak a kifogott hullánnal. A gyilkos tagadja a tett elkövetését. Rablógyilkosság esetét kizárja az, hogy a nő lakásán megtalálták 600 forintól szoló takarékpénztári könyvecskejét s értékes aranyeműit. Kitűnt a vizsgálat nyomán az is, hogy a holttestet a vízvezetési tornyok egyikén át, mely felül nyílv volt, dobták a viztárbába. Ma délelőtt ejtették meg a boncolást, melyen Ajtay tanár és Glück segédjén kívül Halaszy vizsgálóbíró és Zsarnay rendőrkapitány jelen volt. A boncolás megállapította, hogy az asszonyt megfojtották. Az új nyomatok helyen mindenütt erős véraláfutás volt, sőt a porczok is több helyen megroconsóldtak.

Szerbiai hírek.

Budapest, aug. 5. (A «Szegedi Híradó» ered. távirata.) Belgrádból sürgönyzik mai kelettel: Gruics miniszterelnök közbenjárásának sikerült a metropolita és a kultuszminiszter közt a necotini püspöki szék betöltésére nézve megegyezést hozni létre, minek folytán a kultuszminiszter visszavonta lemondását.

Belgrádi diplomáciai körökben az a meggyőződés, hogy a macedóniai szerbek meetingjén Ausztria, Magyarország és Bulgária ellen történt tüntetéseknek diplomáciai utójátékuk is lesz, mert köztudomású, hogy a meeting rendezői kivétel nélkül segélyt huznak a szerbiai rendelkezési alaphoz s nyitlan a külügyi hivatal fizetett közegei gyanánt szerepelnek. Azonkívül beszélnek, hogy a tüntetések értelmű szerzője a külügyi hivatal osztályfőnökének képviselője, Milovanovic tanár volt, aki már a Katjanszky-fele tüntetések alkalmával is nagy szerepet játszott.

Munkászavargás Horvátországban.

Budapest, aug. 5. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Múlt szombaton a Varasd mellett Ivanecen a vasutépítésnél alkalmazott munkások, mivel a vállalkozó nem volt abban a helyzetben, hogy az esedékes munkadíjat kifizesse, föllázadtak, követelték sürgősen pénzüket, mivel napok óta éheztek és nyomorogtak. Az építészeti vállalat, mely Budapesten székel, megígérte, hogy a szükséges pénzüket legelőbb folyóvá teszi. Az alvállalkozók munkásai megígérték, hogy a hátraélt kiűztetésére a jövő vasárnapig várnak. A vasuti forgalom különben veszélyeztetve nincs.

Az argentinai forradalom.

Budapest, aug. 5. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Az argentinai köztársaság válságos helyzetéről zavaros hírek érkeznek, melyek egyáltalán nem nyújtanak tisztá képet. Ine a mai nap távirata:

Buenos-Ayres, aug. 4. Fontos minisztertanácsot tartottak, mire Celman elnök hívei elhatározták, hogy erősen támogatni. A kabinet Pellegrini alelnök és Rocca tábornok indítványára elhatározta a kényszerkurzus behozását. Az arany ázszióban való játék megállítására a váltókurzus papírpénzben fogják jegyezni. A kormány határozottan tagadja a nyilvános fizetések beszüntetésének szándékát. Az augusztus végeig terjedő moratorium csak a magánadósságokra vonatkozik. — London, aug. 5. A Reuter-ügynökségnek jelentik Buenos-Ayresből: A miniszterválság még mindig tart. Costa és partjának más befolyásos tagjai vonatkozta belépni a kabinetbe. A nemzeti bank újra megkezdte a fizetést. A tőzsde zárva van. Hír szerint még mindig nagy a pánik s Celman politikája ellenzéssel találkozott. A helyzetet komolyanok mondják, de nem tartják veszélyesnek. — Buenos-Ayres, aug. 5. A Havas-ügynökség jelenti: A politikai helyzet rendkívül feszült, lehetetlen a dolgok kifejlődését előre látni. A kabinet változatlan marad.

REGÉNYEK.

JESS.

— Angol regény. —

Irtá: R. Rider Haggard. Fordította: dr. B. L.

(Folytatás.)

48

S mégis John ellen a bosszankodás azon nemét érezte, melyet az ellen szoktunk táplálni, aki tudatlanul megsértett. Miért volt hatalmába Johnnak őt annyira megsérteni? Jess még mindig remélte, hogy John boldog lesz Bessievel, de azt is remélte, hogy e gyalázatos boérlek Pretoriát befogják venni és őt megölöik vagy egyébként az utból elteszik, nem volt bátorsága tovább élni, minden napfény eltávozott látóköréből. Mihez fogjon? Valakihez férjhez menjen s egy sereg gyermeket folneveljen? Ez reá nézve fizikailag képtelenség lenne. Nem, elmegy Európába s beleveti magát az élet árjába, keresztül küzdje magát s igyekezzon fog az emberek közt magának helyet biztosítani. Tudta, hogy képessége van ezekhez s most miután szenvedélyével leszámolt, nagyobb kilátása volt eredményre, mert eredményt csak az egykedvűek, a nyugodtak érnek el, mert csak ezek erősek igazán. Bessie és John esküvője után nem akart tovább a telepen maradni sőt na ki-viheti, még a lakodalmára sem akart hazamenni, Nem akarta többé látni! Oh bár soha sem látta volna őt.

Ezen elhatározás folytán megnyugodva felkelt a lármas táborba visszamenendő, de sétáját a Heidelberg felé vezető úton folytatva meghosszabbította, mert lehető-legtöbb egyedül akart maradni. Tíz percig sétálhatt már, midőn egy kocsi pillantott meg, mely előtte ismeretesen tűnt föl, ugyazinta a kocsi befogott 4 lo is. A kocsit sokan környezték, élénken beszélgetve. Jess megállt, hogy a kis menet előtt elmellesse, midőn a férfiak közül egyszerre felismerte John, a kocsit bakján pedig a zulu Moutit.

Itt volt tehát a férfi, kiről épp az imént megfogadta, hogy nem akarja többé viszontlátni: látása minden erejét elrabolta, úgy, hogy majdnem összeesett. John rogtoni megjelenése csaknem veszélyes bizonyítéka volt annak, hogy mily tehetetlen ő a végzetrel szemben, s érezte e pillanatban, hogy nem tud magán segíteni, hogy ő csak eszköz egy magasabb hatalom kezében, kinek akaratát szenvedélyének hatása által teljesíti s kire nézve az ő személyes sorsa alárendelt jelentőségű. Veszedelemes tan volt ez, mely bizonyítékhiányban szenved, de a körülmények a jogosultság látszatával ruházták John. S valóban a végzet és szabad akarat közti határvonal soha pontosan meg nem állapítottat, s így talán neki igazza volt. Az emberiség nem szivesen vállalja be, de mindenesetre nagy kérdés, hogy egyéni akaratunkat ellene szegedhetjük-e az általános törvény hatalmának. Jess okos leány volt, de bölcsebb före lett volna szükség annak megállapítására, mikor és hol huzandó életünk könyvében e vörös vonal.

A kocsi közelebb jött és John fölétkintve, látta, hogy Jess őt nézi sötét szemével, melyek néha lelke tükreinek tünnek föl. Megfordult szóló valakit a kísértetnek és Moutinak, ki a kocsival tovább ment azután mosolygva, kitesztetett karokkal ment eléje. — Hogy van ön J-ss? mondá. Hál' Istennek, csakhogy ott egészségesben találok!

Jess megfogta kezét s majdnem haragvón viszonza: — Miért jött ön? — Miért hagyta el Bessiet s nagybátyámat?

Jötttem mert kuldtek, s mert magam is akartam jönni. Haza akartam ott vinni, mielőtt Pretoriát ostrom alá fogják.

— Akkor ön örült: Hogyan remelhetette, hogy vissza fog mehetni? Most mindketten itt lezünk bezárva!

(Folytatás következik.)

VANDA.

REGÉNY.

110

Irtá: Ouida. — Fordította: Körös Mihály.

(Folytatás.)

Idővel megszokta Sabran, természetes ellenségségének kezdetben reá nézve kínos jelenlétét, kitől abban a hiszemben, hogy biztonságban van, nem tartott semmit.

— Rokonod nem nagyon kedélyes, — szolt egy ízben nejehez, — sőt néha a legszükségesebb ildomossággal is vét. Azonban hogyha ő azt egyáltalában akarja, hadd bámuljon téged tovább is csendesen. Én nem félek néma versengésétől.

— Ne tréfálj ilyen dolgok fölött, — szolt Vanda bensőséggel igazán felve.

— Maradásá valósággal ellenemre volna, hogyha arra nem gondolnék, hogy végre mégis csak megbecsülni fogja ömerettségemet.

— Ki tudja, hogy ítélete olyan hamis-e telölem? — szolt Sabran a kínzó bűnbánás fájdalmas hangján és habár a herczeg meghosszabbított ott tartózkodásának nem tulajdonított semmi veszedelmesebb jelentőséget, mégis napról-napra jobban óhajtotta távozását.

Hat hét telt el így, míg végre Vásárhelyi komolyan kezdett foglalkozni elutasásával, annál is inkább mivel birtokairól meglehetősen bszantó hírek érkeztek hozzá. Ugyanis István ocsécské és nejeének engedélyt adott, hogy kastélyainak egyikét meglátogathassák. Tarokon, hová egy csomo vendéget vittek magukkal Párisból, oly orgánkokat rendeztek, hogy az ispánok megbörtarokztak föltötte s értesítették a herczeget. Vásárhelyi vendégiszertő gavallér volt, de ezek a dorbézások mégis visszatetszt ébresztettek benne, annál inkább, mivel megtudta, hogy Branca Olga vendégei kö-

17351/1890. sz.

Hirdetmény.

317-10-2

A szegedi adókövetbizottság elnökségének megkeresése folytán Szeged szab. kir. város tanácsa részéről ezenel közhírré tétetik, miszerint a szegedi adóköz 1890. 1891. és 1892. évekire megállapítandó III. oszt. kereseti adójának tárgyalása az adókövet bizottság által az alább kitüntetett sorrendben és napokon fog keresseti osztályonként csoportosítva eszközölni. És pedig tárgyalás alá vétetnek:

- Aug. 6. Ácsol, apróipószg kereskedők, alkuszok, aranyművesek, asztalosok.
- Aug. 7. Bábák, bádósok, bárázások, bérkocsiosok.
- Aug. 8. Bízománysók, bormérők 205. hajstrom tételszámaól 275. tételszámg.
- Aug. 9. Bormérők 276-350. tételszámg.
- Aug. 10. Bormérők 351-443. tételszámg.
- Aug. 12. Borjívágók, borleányok, bórkereskedők.
- Aug. 13. Bognárok, butorakátrások, czerment és aszfalt készítő, cipészek, cinkárázók, cseledészek.
- Aug. 14. Cseplőgép tulajdonosok, eszmadák, déli gyümölcs árúok, divatrúók.
- Aug. 16. Dohánytőzsdék, esztergályosok, ezetgyárosok, építő-vállalkozók, élemező, elhelyező intézet, fákerekedők 609-643. tételszámg.
- Aug. 18. Fákerekedők, kőitők a Milk nagy-törszle 644-667. tételszámg.
- Aug. 19. Fényképezékek, festőkereskedők, fizekások, festők, karton-festők, szobafestők, fűrdősök, fuvárosok 700-710. tételszámg.
- Aug. 21. Fuvárosok 711-800. tételszámg.
- Aug. 22. Fúzerkereskedők.
- Aug. 23. Földbérők 822-1122. tételszámg.
- Aug. 25. Földbérők 1123-1423. tételszámg.
- Aug. 26. Földbérők 1424-1724. tételszámg.
- Aug. 27. Földbérők 1725-2025. tételszámg.
- Aug. 28. Földbérők 2026-2326. tételszámg.
- Aug. 29. Földbérők 2327-2627. tételszámg.
- Aug. 30. Földbérők 2628-2928. tételszámg.
- Szept. 1. Földbérők 2929-3229. tételszámg.
- Szept. 2. Földbérők 3230-3530. tételszámg.
- Szept. 3. Földbérők 3531-3831. tételszámg.
- Szept. 4. Földbérők 3832-4132. tételszámg.
- Szept. 5. Földbérők 4133-4433. tételszámg.
- Szept. 6. Földbérők 4434-4734. tételszámg.
- Szept. 9. Földbérők 4735-4820. tételszámg. és galonkereskedők.
- Szept. 10. Gipszöntök, gőzmalmasok, hajótuladonosok.
- Szept. 11. Gyógyászterezek, gyufagyáros, harinyakók, homokkereskedők, halászok.
- Szept. 12. Husosok, hentesek, nevelőintézet tulajdonosok, jégyverem tulajdonosok, juhvágók és kádárok.

Mirol is ezen hirdetmény oly megjegyzéssel tétetik közhírré, miszerint az adókövet bizottság tárgyalásait a Tisza-Lajos-kört felé végén fekvő pénzügyi székhelyen II. emeleten lévő hivatalos helyiségben a kitűzött határpokok, mindenkor délelőtt 8-12 óráig fogja megtartani s a tárgyaláson mindenké személyesen megjelenhet az igazolt meghatalmaztat által is képviselhető magat.

Fölhívataknak és figyelemtelmet tehát az összes érdekelte adóköz, hogy amennyiben a közzéadott listéve volt kiszámítási javaslatoiban foglalt adóösszegekre nézve észrevételek vannak, ezeket a kitűzött fenti határpokokon az adókövet bizottság előtt előterjeszteni s e célból ott személyesen, vagy igazolt képviselő által megjelenni — a saját érdekeikből — el ne mulaszták.

Kelt Szeged szab. kir. város tanácsának 1890. aug. 1-én tartott üléséből.

Szabados s. k. h. polgármester.

zött a párisi társaság néhány nem éppen jóhírű nótája is tartózkodott, akikkel való érintkezésről Egon óva intette sógoranjét, és akiknek jelenlétét Tarok megszentés-teleltetésnek tartotta, hol édes anyja élt és meghalt.

Ezért elhatározta, hogy Hohenzalrasztól megválk és majd maga osztalga szét azt az elvetemült, hivataln vendégsergeet. — Hisz nem maradhatok itt örökre — gondolta magában. — Vagy igazságtalan vagyok iránta, vagy pedig ő túlságosan ravasz, hogy elárulja magát. Igen, hogy ha egyszer vállat megláthatnám, melybe tört döftem, azonban nem hatolhatok be fűrdőszobájába, az lehetetlen.

(Folytatás következik.)

Időjárás.

Szeged, augusztus 5. reggel 7 órakor.

Legnagyobb hőmérséklet +	Hőmérséklet Celsius	Legnagyobb szél %	Felhőzet 0-10	Szél irányja és erőssége 4-10	Csapadék az óra által mm.	Jegyzetek
54.8	23.7	71	1	DK	—	A légnymás kissé csökken, hőmérsék. változatlan.

A meteorológiai m. k. közp. intézet időjárás-jelentése

Budapest, aug. 5. (A "Szegedi Híradó" eredeti távúrtára.)

Budapesten a megelőző nap legnagyobb hőfoka + 33°, legkisebbé + 20° Cels.

Kilátás: Többéire derült, igen meleg idő, zivatar képződésre való hajlammal.

Felölös szerkesztő: Lipcsey Ádám.

Kiadótuladonos: Endrényi testvérek

Gazdáknak különös figyelmébe.

A behordási és cséplési idényre adok vízmentes takaróponyvát kölcsönbérletbe és pedig oly jutányos föltételek mellett, hogy a saját ponyvák megvétele ezután egészen fölösleges. Előjegyzések már most elfogadtnak.

Ugyanitt új, egy- és többször használt gabonászakók, ugyszintén új és használt ponyvák, fehér, fekete vagy sárgák, csodálatos olcsó áron kaphatók.

 Repezeponyvák rézgyűrűkkel 3 frt 50 és 4 frt 50 krért

Nagel Adolfnál

BUDAPEST, Arany János-utca 10. szám.

Vegytisza szódaviz-gyár

Polgár-utca 7-ik szám.

Van szerencsém a m. t. közönséget értesíteni, hogy az eddig

Nedelykovits Milán

czég alatt, mint czégtárs által folytatott szikvizgyári üzletet még a mult hó elején át- és megvettem s azt azóta

Wertheimer és König

czég alatt tovább vezetem.

Mint ezen gyári üzletnek eddig is társtulajdonosa és vezetője, mindig azon törekedtem, hogy gyári helyiségem, gépeim s készítményeim a legtisztábban kezeltessenek, hogy ezen törekvésem mennyire sikerült, legjobban igazolja a **hatóság vizsgálatra kiküldött közlegeinek** előttem mindannyiszor tett **elismerő nyilatkozata.**

Most gyárunknak a **legújabb gépekkel** s eddig is már több mint

 6000 ólommentes

csappal ellátott syphon-palaczkával felszereltük, sőt **syphonnyak öntődéje** is **bívtettük**, mi által gyárunk ma az **Alföld legnagyobb és legtekintetesebben berendezett szikvizgyára.**

Mindezek után pedig azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy a m. t. fogyasztó közönség igényeit a törvény követelményeinek megfelelőleg készült s használatba bocsátott syphonainkba töltött szikvizünkkel minden tekintetben kielégíthetjük, kérjük azért a t. fogyasztó közönség tömeges partfogását.

Teljes tisztelettel

Wertheimer Adolf.

 Vidéki megrendelések **új syphon-fejekre**, ezek át-átöntésre vagy javítására, valamint a szikvizgyártáshoz szükséges anyagokra a legjutányosabb áron elfogadtnak és a leggyorsabban eszközöltnek.

Vegytisza szódaviz-gyár

Polgár-utca 7-ik szám.

176/1890. k. gy. sz.

315—3—3

Hirdetmény.

Kun-Dorosmán, az újváros és szegényápolóház között lévő terület f. hó 11-én d. e. 9 órakor a város közházánál eltartandó nyilvános szóbeli árlejtés után, — alulírottaknál a hivatalos órákban előre is megtudható föltételek mellett — el fog adatni; miről az érdekeltek oly figyelmeztetéssel értesíttettek, hogy a becár 605 frt, melynek 10%-a övpénzül leteendő az árverés megkezdése előtt.

Kun-Dorosmán, 1890. július hó 13-án tartott közgyűlésből.

Zádory Károly.
jegyző.

Czékus Andor,
bíró.

Az osztrák magy. államvasut társaság **rendező pályaudvarán** levő

Vendéglő

azonnal **bérbe adandó**, föltételek megtudhatók Helbling Ferenc személypályaudvari vasuti-vendéglősnél.

9376/1890.

321—3—1

Pályázati HIRDETMÉNY.

Hód-Mező-Vásárhely törvényhatósági joggal felruházott város közönsége 10.1890 számú határozatával egy **új városi székház** építést határozván el, az építendő **egy emeletes épület tervezetének és költség-előirányzatának** elkészítésére ezennel pályázat hirdetettik.

A jel-igével s lepecsételt jel-igés levéllel ellátott pályaművek

 1890. Október hó 31-ig

Hód-Mező-Vásárhely város polgármesteri hivatalához nyújtandók be.

A pályaműnek tartalmaznia kell: a) a pincze, földszint és emelet alaprajzait, hossz- és keresztmetszetek rajzait, b) részletes költségvetést, előmért és ár elemzéssel, c) a terv és költségvetés műszaki leírását.

Az épület helyül szolgáló telek vázlat-rajza, továbbá az épület tervezésénél figyelembe veendő föltételek és adatok a városi mérnöki hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők és másolatban kivehetők.

A czélnak teljesen megfelelő s a helyi viszonyokhoz képest kivitelre leginkább alkalmas terv és költségvetés **700 frt, azaz hetszáz frt**; — a második ezt legjobban megközelítő terv és költségvetés **300 azaz háromszáz frttal** fog jutalmaztatni.

A benyújtott pályaművek jogerős elbírálása után — amennyiben díjazásban nem részesültek — 1890. évi november hó 30-ika után az illetők által a polgármesteri hivatalnál a nyert térítvény vagy postai feladó veény előmutatása mellett átvehetők lesznek.

Megjegyeztetik, hogy a díjazott pályaművek a város tulajdonai maradnak s a város közönsége az illető pályázóval szemben a kiépítést illetőleg semmi nem kötelezettséget nem vállal magára.

Kelt Hód-Mező-Vásárhelyen, 1890. évi augusztus hó 2-án.

Kristó Lajos,
polgármester.

6/1890. kgy. sz.

320—1

Hirdetmény.

Sándorfalva község előljárása részéről közhírre tétetik, hogy a község belterületén a község tulajdonát képező 7 üres háztelek f. évi augusztus hó 14-én d. e. 10 órakor nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fog adatni, miről venni szándékozik azzal értesíttetnek, hogy az árverési föltételek a község jegyzői hivatalában a hivatalos órákban megtekinthetők.

Sándorfalva, 1890. július 30.

Zsarkó Ferenc,
jegyző.

Tóth Imre,
bíró.